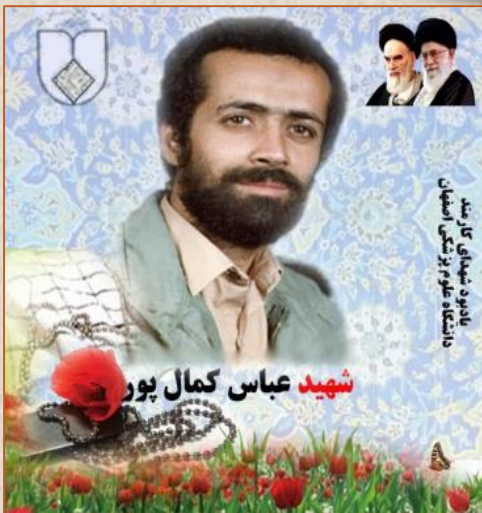

شهدای ماه

یادبود شهدای کارمند

دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

شهید عباس کمال پور

نام پدر: محمد کریم

تاریخ تولد: ۱۳۳۵/۵/۲۰

تاریخ شهادت: ۱۳۶۵/۱۲/۷

محل شهادت: شلمچه

محل خدمت: مرکز پزشکی دکتر شریعتی

فرازی از زندگینامه

شهید عباس کمال پور، در اصفهان متولد شد. در فعالیتهای سیاسی علیه رژیم شرکت داشت همزمان با فرمان امام از خدمت سربازی فرار کرد و به نهضت انقلاب پیوست پس از پیروزی انقلاب و اخذ دیپلم برای ادامه تحصیل به خارج از کشور رفت که جنگ شروع شد. به عنوان بسیجی در جبهه حضور یافت و به کردستان رفت. آدم پر دل و جرأتی بود. باورش مشکل بود، پیکر نحیف و لاغر اندام او با اقدامات شجاعانه و متهورانه‌ای که تعریف می‌کردند، قابل جمع نبود، می‌گفتند همیشه در حال ذکر است، سبقت در سلام، گوشه‌ای از اخلاق خوب او بود. نقل کرده‌اند وقتی در حال خاکریز زدن بوده، از داخل سنگرها به سوی آنها تیراندازی می‌شود، در همان حال بدون تأمل و بیم از خطر گلوله بیل لودر را پر از خاک می‌کند و به سوی سنگری که آتش افروزی می‌کند حرکت می‌کند و بدین وسیله آتش خصم خاموش می‌شود و عملیات خاکریز زدن ادامه می‌یابد. قبل از شهادت چند روزی بود که بی‌قراری می‌کرد، اشک در چشمانش حلقه زده بود، زیر لب ذکر یا علی (ع) زمزمه می‌کرد. از او پرسیدم پاسخی نداد، اصرار کردم چون خیلی با هم صمیمی بودیم و مرا صاحب سر خود می‌دانست برایم تعریف کرد با این شرط که تا زنده است برای کسی تعریف نکنم! گفت: خوابیده بودم در عالم رویا احساس کردم سینه‌ام سنگین شده مثل اینکه سنگینی کوهی بر سینه‌ام فشار می‌آورد آن گونه که نفس‌هایم به شماره افتاده بود. نمی‌توانستم فریاد بکشم و از کسی کمک بخواهم. احساس کردم لحظات آخر عمرم است. ناگهان ندای هاتفی را شنیدم که می‌گفت: ذکر یا علی (ع)، ذکر یا فاطمه (س) را بگو، وقتی ذکر یا علی را گفتم احساس کردم که می‌توانم نفس بکشم سینه‌ام سبک شده و به حالت عادی بازگشتم. از آن روز به ذکر یا علی (ع) مداومت نمودم، می‌گفت و اشک می‌ریخت و من برای این همه شیدایی و دلدادگی غبطه می‌خوردم. در مأموریت آخر که برای زدن خاکریز رفته بود، آتش پر حجمی بر روی منطقه می‌ریختند، مثل همیشه او زودتر از دیگران داوطلب می‌شود و به اتفاق یکی از رفقا وارد دشت می‌شوند و مشغول خاکریز زدن. ناگهان گلوله‌ی مستقیم تانک به لودر آن‌ها اصابت می‌کند، دوست او به پایین پرتاب می‌شود و لباس‌هایش آتش می‌گیرد سریعاً پتو روی او می‌اندازد تا آتش را خاموش کند که گلوله‌ای دیگر در کنار آن دو روی زمین می‌خورد و ترکشی به قلب او اصابت می‌کند، وقتی به بالای سر او رسیده بودند به عنوان آخرین ذکرش، یا علی را، زمزمه می‌کرد. شهید عباس کمال پور از فرماندهان لشکر مقدس امام حسین (ع) و کارمند بیمارستان شریعتی اصفهان در سال ۱۳۶۵ در عملیات کربلای ۵ به فیض عظمای شهادت نائل آمد.